

**1-а Неділя Посту. Неділя православія. Святого отця нашого
Порфирія, єпископа Газського - 26 лютого.**

Згідно Типікону в цей день служиться літургія св. Василя Великого.

Тропар (глас 4): Світлу про воскресіння розповідь від ангела почувши* і від прадідного засуду звільнившись,* Господні учениці, радіючи, казали апостолам:* Здолано смерть, воскрес Христос Бог,* що дає світові велику милість.

Тропар (глас 2): Пречистому образу твоєму поклоняємося, благий,* просячи прощення прогрішень наших. Христе Боже,* бо волею благоволив еси плоттю зійти на хрест,* щоб ізбавити тих, що їх створив еси, від неволі ворожої.* Тому благодарственно кличемо тобі:* Ти радістю сповнив усе,* Спасе наш, прийшовши спасти світ.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 8): Неописанне Слово Отче* із тебе, Богородице, воплощенням описалося* і, осквернений образ у давнє зобразивши,* з божественною добротою з'єднало,* та, ісповідуючи спасення,* ділом і словом ми це являємо.

Прокімен (глас 4): Благословен еси, Господи, Боже отців наших,* і хвальне, і прославлене ім'я твоє на віки (Дан 3,26).

Стих: Бо праведний еси в усьому, що сотворив ти нам (Дан 3,27).

**1st Sunday of Lent - Sunday of Orthodoxy; Our Holy Father
Porphyrius Bishop of Gaza (420); February 26.**

Text from “[The Divine Liturgy: An Anthology for Worship](#)”; Pg. 341 (Tone 4) & Pg. 618

Divine Liturgy of St. Basil the Great: Pg. 267

Liturgical Instruction: *For the Sundays of Great Lent the Typicon prescribes the Divine Liturgy of St. Basil the Great.*

Troparion (Tone 4): When the disciples of the Lord learned from the angel* the glorious news of the resurrection* and cast off the ancestral condemnation,* they proudly told the apostles:* “Death has been plundered!* Christ our God is risen,* granting to the world great mercy.”

Troparion (Tone 2): We bow before Your most pure image, O kind Lord,* and beg pardon for our sins, O Christ our God.* Of Your own will You consented to ascend the Cross in the flesh* to free Your handiwork from enslavement to the enemy.* In thanksgiving we cry aloud to You:* By coming to save the world, our Saviour, You filled all things with joy.

+Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Spirit. Now and for ever and ever. Amen.

Kontakion (Tone 8): The uncircumscribed Word of the Father* became circumscribed when He took flesh of you, O Mother of God;* and when He restored the divine image to its ancient glory,* He suffused it with the beauty of God.* Therefore, confessing our salvation in deed and word,* we portray it in images.

Prokimenon (Tone 4): Blessed are You, Lord God of our fathers,* and praised and glorified is Your Name forever (Dn 3:26).

verse: For You are righteous in everything You have done for us (Dn 3:27).

Апостол: (Євр 11,24-26. 32-40. 12,1-2): *Браття*, вірою Мойсей, коли був виріс, відрікся зватися сином дочки фараона; волів радше страждати разом з людом Божим, ніж дознавати дочасної гріховної втіхи, бо, дивлячись на нагороду, вважав за більше багатство наругу вибраного народу від скарбів Єгипту. І що ще скажу? Часу не вистане мені, коли заходжуся розповідати про Гедсона, про Варака, про Самсона, про Єфту, про Давида й Самуїла та пророків, що вірою підбили царства, чинили справедливість, обітниць осягнули, загородили пащі левам, силу вогню гасили, вістря меча уникали, ставали сильні, будиши недолугі, на війні проявили мужність, наскоки чужинців відбивали. Жінки діставали назад своїх померлих, які воскресали. Інші загинули в муках, відкинувши визволення, щоб осягнути ліпше воскресіння. Інші нарут і бичів зазнали та ще й кайданів і в'язниці; їх каменовано, розрізувано пилюю, брано на допити; вони вмирали, мечем забиті; тинялися в овечих та козячих шкурах, збідовані, гноблені, кривджені; вони, яких світ був невартий, блукали пустинями, горами, печерами та земними вертепами. І всі вони, дарма що мали добре засвідчення вірою, не одержали обіцяного, бо Бог зберіг нам щось краще, щоб вони не без нас осягли досконалість. Тому і ми, маючи навколо себе таку велику хмару свідків, відкиньмо всякий тягар і гріх, що так легко обмотує, і біжімо витривало до змагання, що призначене нам, вдивляючися пильно в Ісуса, засновника й завершителя віри, який, замість радости, що перед ним була, витерпів хрест, на сором не звертаючи уваги, і який возсів праворуч Божого престолу.

Алилуя (глас 4):

Стих: Мойсей і Арон між єреями його і Самуїл між тими, що призивають ім'я його (Пс 98,6).

Стих: Призивали Господа і він вислухав їх (Пс 98,6).

Epistle (Heb 11:24-26; 32-40; 12:1-2): *Brethren*, by faith Moses, when he was grown up, refused to be called a son of Pharaoh's daughter, choosing rather to share ill-treatment with the people of God than to enjoy the fleeting pleasures of sin. He considered abuse suffered for the Christ to be greater wealth than the treasures of Egypt, for he was looking ahead to the reward. And what more should I say? For time would fail me to tell of Gideon, Barak, Samson, Jephthah, of David and Samuel and the prophets— who through faith conquered kingdoms, administered justice, obtained promises, shut the mouths of lions, quenched raging fire, escaped the edge of the sword, won strength out of weakness, became mighty in war, put foreign armies to flight. Women received their dead by resurrection. Others were tortured, refusing to accept release, in order to obtain a better resurrection. Others suffered mocking and flogging, and even chains and imprisonment. They were stoned to death, they were sawn in two, they were killed by the sword; they went about in skins of sheep and goats, destitute, persecuted, tormented— of whom the world was not worthy. They wandered in deserts and mountains, and in caves and holes in the ground. Yet all these, though they were commended for their faith, did not receive what was promised, since God had provided something better so that they would not, without us, be made perfect. Therefore, since we are surrounded by so great a cloud of witnesses, let us also lay aside every weight and the sin that clings so closely, and let us run with perseverance the race that is set before us, looking to Jesus the pioneer and perfecter of our faith, who for the sake of the joy that was set before him endured the cross, disregarding its shame, and has taken his seat at the right hand of the throne of God.

Alleluia (Tone 4):

verse: Moses and Aaron are among His priests and Samuel among those who call upon His name (Ps 98:6).

verse: They called on the Lord, and He heard them (Ps 98:6).

Євангеліє: (Ів 1,43-51): У той час вирішив Ісус піти в Галилею; і знайшовши Филипа, мовив до нього: «Іди за мною.» А був Филип з Витсаїди, з міста Андрієвого та Петрового. Зустрів Филип Натанаїла і сказав до нього: «Ми знайшли того, про кого Мойсей у законі писав і пророки, – Ісуса Йосифового сина, з Назарету.» Натанаїл же йому на те: «А що доброго може бути з Назарету?» Мовив до нього Филип: «Прийди та подивися.» Побачивши Ісус, що Натанаїл надходив до нього, сказав про нього: «Ось справжній ізраїльтянин, що нема в ньому лукавства.» Натанаїл же йому: «Звідкіль знаєш мене?» Сказав Ісус, промовивши до нього: «Перше, ніж Филип закликав тебе, бачив я тебе, як був єси під смоковницею.» Відповів же йому Натанаїл: «Учителю, ти – Син Божий, ти – цар Ізраїлів.» Ісус відказав, мовивши до нього: «Тому, що я повідав тобі: Бачив я тебе під смоковницею, – то й віриш! Бачитимеш більше, ніж те.» І сказав до нього: «Істинно, істинно кажу вам: Побачите небеса відкриті, й ангелів Божих, як висходять та сходять на Сина Чоловічого.»

Замість Достойно: Тобою радується, Благодатная, всяка твар, ангельський собор і чоловічеський рід, освящений храме і раю словесний, дівственна похвало, що із неї Бог воплотився і младенцем став – перед віками сущий Бог наш. Лоно бо твоє престолом сотворив і утробу твою просторішою небес учинив. Тобою радується, Благодатная, всяка твар, слава тобі.

Причасний: Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (Пс 148,1).

Другий: Радуйтеся, праведні, у Господі,* правим належить похвала (Пс 32,1). Алілуя (х3).

Gospel: (Jn 1:43-51): At that time Jesus decided to go to Galilee. He found Philip and said to him, 'Follow me.' Now Philip was from Bethsaida, the city of Andrew and Peter. Philip found Nathanael and said to him, 'We have found him about whom Moses in the law and also the prophets wrote, Jesus son of Joseph from Nazareth.' Nathanael said to him, 'Can anything good come out of Nazareth?' Philip said to him, 'Come and see.' When Jesus saw Nathanael coming towards him, he said of him, 'Here is truly an Israelite in whom there is no deceit!' Nathanael asked him, 'Where did you come to know me?' Jesus answered, 'I saw you under the fig tree before Philip called you.' Nathanael replied, 'Rabbi, you are the Son of God! You are the King of Israel!' Jesus answered, 'Do you believe because I told you that I saw you under the fig tree? You will see greater things than these.' And he said to him, 'Very truly, I tell you, you will see heaven opened and the angels of God ascending and descending upon the Son of Man.'

Instead of "It is truly...": In you, O Full of Grace, all creation rejoices: the angelic ranks and all the human race. Sanctified temple and spiritual paradise, virgins' pride and boast, from whom God is made flesh and became a little Child; and He who is our God before the ages, He made your womb a throne, and He made it wider than all the heavens. In you, O Full of Grace, all creation rejoices. Glory be to you.

Communion Verse: Praise the Lord from the heavens;* praise Him in the highest (Ps 148:1).

Second Communion Verse: Rejoice in the Lord, O you just;* praise befits the righteous (Ps 32:1). Alleluia! (3х).